

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši pondeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemam, za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajce, za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znizana cena in sicer: Za Ljubljane za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrtih stopnje petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". Opravnštvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v "Narodni tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

Po deželnih zborih.

Izmej deželnih zborov v katere so Slovenci razkropljeni in kolikor je le mogoče Nemcem ali Lahom podvrženi, imeli so letos le trije politično znamenitejšo barvo; kranjski, štajerski in tržaški.

V tržaškem je slovenska manjšina hrambo branila ono trohico avtonomije, katero ima slovenska tržaška okolica še dozdaj, namreč da vsaj more za-se šest poslancev v tržaški zbor in enega v državni zbor spraviti. Dejanskih pridobitkov res nij mogla imeti z onimi šesterimi v tržaškem zboru, kajti ti so bili dozdaj v veliki manjšini in sami na sebi ostanejo v manjšini. A kakor se zdaj stvari preminjajo in bodo brez dvombe nadaljevale, nastane tudi v tržaškem mestu kmalu več strank in potem šest slovenskih glasov lehko odločuje za ono stranko, katera je Slovencem pravičnejša. Pa tudi zdaj je vsaj toliko, da se v zborih čuje in veše, da v tržaški okolici prebivajo Slovenci in ne sami Italijani. In uže to zagrizene Lahe strašno bode, kar kaže baš zadnje laško prizadevanje volilno postavo tako spremeniti, da bi se Slovenci zadušili. Zoper to so Slovenci iz okolice govorili in delali, ter dosegli, da je ta za Slovence krivična postava za zdaj srečno v vodo pala in se morda vselej utopi.

V kranjskem deželnem zboru je najvažnejši politični čin bila dr. Zarnikova interpelacija zavoljo germanizacije in proganjanja narodnih uradnikov, ter debata, ki se je vsled tega pri raznih prilikah razvila, kakor smo poročali. Da je imela interpelacija moraličen vespeh, to se vidi prvič iz velike jeze in srednosti v taborji naših nemškutarskih protivnikov, kateri so bili s tem protestom naenkrat

moteni v napredovanji svojega tih nasnova-nega dela; drugič pak vlada sama nij priznala, da bi germanizirala ali narodne uradnike zarad narodnosti proganjala. S tem je vlada izrekla, da jej je cel slučaj neljub, in se bode pač prihodnjič varovala činov, ki slovensko prebivalstvo tako vzburijo, kakor v interpelaciji omenjeni.

Pa ako se materialno z interpelacijo ne bi bilo tudi ničesa doseglo, ona je vendar vsakako politični čin, ker je izpolnila etično nalogu našo, resnico za narod glasno govoriti, za njegove pravice odločno potegovati se pod vsako ceno. Ako mi mirno čakamo in tiso ter brez ugovora pustimo, da naši nasprotniki delajo z našo narodnostjo, kar hočejo, — potem bi njim pogum rastel nam pa moč slabela. Za to je bil protest proti germanizaciji potreben.

Tudi v štajerskem zboru je bilo isto vprašanje na dnevnom redu. Dr. Dominkuš je s svojo interpelacijo protestoval proti germanizaciji slovenskih ljudskih šol. A da si je stvar bila ena in ista v kranjskem in štajerskem deželnem zboru, vendar je oblika različna. Dr. Zarnikova interpelacija ostrostigmatizira krivico, ki se nam godi, dr. Dominkuševa v mirnem tonu protivnika podučuje, da krivico dela in da nema prav. In ta razloček je naraven, za to je bil potreben. Na Kranjskem smo Slovenci v ogromni večini; naravna je torej tem večja nevolja, da se nam od stranke, kateri služi manjšina, takoj godi, kakor Zarnikova interpelacija popisuje. Na Štajerskem imajo Nemci večino; da si tudi tam mejušobna politična ljubezen meje Slovenci in Nemci nikakor nij večja, nego pri nas, vendar svetuje politična modrost polaganju in moževsko-mirno postopanje, nasproti močnejšemu protivniku. Zato odo-

bravamo mirno formo. Prejšnja leta so nas učila, da burnost in ostrina od naše slovenske strani, je rodila le podvojeno strast od nemške strani. Zdaj pak bode morda dosegla Dominkuševa interpelacija, katere ton je tudi v protivniškem taborji dober vtis naredil, da vsaj germanizacija ljudskih šol tako nadaljevala ne bode. In ko bi tudi tega ne dosegla, poslanška in domorodna dolžnost je od strani dr. Dominkuša storjena.

Časi so dozdaj za nas Slovence taki, da veličih pridobitev ne moremo upati. Torej je naša dolžnost braniti in ohraniti to, kar še imamo in se na podlagi tega razvijati za daljne borbe. Interpelacije imajo ta namen. Naj skoraj pride čas, ko jih ne bode trebalo več, ko bodo imeli zagotovljeno narodnost in svobodo. Tačas bode narod tudi hvalo vedel možem, ki denes, v tužnih časih in raznih neugodnostih, nijso izgubljali poguma niti se nedelavno in fatalistično molčé na stran potiskali malomarno gledajoč, kako za našo narodnost smrtno tujstvo po raznih malih cevih lije v naše narodno polje, — nego so se upirali temu, dokler je napočil boljši dan Slovanstva.

Deželni zbori.

Deželni zbor kranjski.

XII. večerna seja.

(Konec.)

O predlogu Horakovem zarad povikšanja procentov za udrževanje hiš in o predlogu dr. Razlagovem za uravnanje spodnje reke Krke deželni zbor sklene, da se oba deželenu odboru izročita v pretres in poročanje.

Poslanec Murnik poroča v imenu gospodarskega odseka o več prošnjih kmetskih

Listek.

Kantorčica.

Roman s pogorskega zakotja.

(Češko spisala Karolina Světlá; poslovenil Franjo Tomšič.)

(Konec.)

"Nikoli baje, na mé ne mislite, nikar še zdaj ne mislite."

"Spomnite se vendar vsaj na mater, ker vam na drugem nij nič ležeče."

"Ona je stara; ako umrjem, ne bode jej treba dolgo za menoj žalovati."

"Sveta mati božja, kakšna je ta glava! Le poglejte: za vami je uže krvavi sled, — resnično, kri uže zdaj bolj teče — pač naj-zadnji čas, da imate razum in vest."

Ali Otik se je tako malo pečal na njeno opominjevanje, kakor ona poprej na njegovo žalost; nij se nikakor vstavil, da še hitrejše se je spuščal navzdol.

"To nij drugači, vi mi to delate nalašč!" vskliknila je Enefa od strahu pri njegovih nevarnih skokih črez trn in strn ter ga z velikim trudom dohajala; "ko bi me vsaj naprej pustili, da bi vam to grmovje s poti ognila — povsod po vas grabi".

"Tako praskanje me ne boli, a vaše še zmirom čutim."

"Mene neprehomoma zmerjate, da sem nezmirljiva; ali kaj imam jaz reči vam, ker me še zdaj tako budo, tako neslišano kaznjujete za vse, kar ste mi kdaj storili?"

Otok se je ostavil, a ne ker so ga te besede ginile, nego ker je prišel k onemu potoku, o katerem se je Enefa, svareč ga pred težavnim potom, zmenila. Bobneč mu je potok pot zapiral.

"Menda vendar nečete vode preskočiti?" zopet se je Enefa ustrašila, "glejte, tam dolijo lahko obidete — ovinek še besede vreden nij. Ne delajte vendar, kakor da bi me ne

slišali, nikar me ne pripravite ob ta zadnjo trohico pameti, katero ste mi pustili. Verjmite mi, stalo me je mnogo dela, da bi si jo obvarovala."

Ali Otik je zmirom meril z očesom namenjeni skok, z brega na breg, ter nij pazil na njene prošnje, njene solze.

Enefa tega nij mogla dalje znašati; dovolj se je naprosila, najokala, prestopila je k delovanju. Priskočivši k njemu, objela ga je z vso močjo in z obupano sila ga od nevarnega mesta odtrgala ter vodila tje, koder ga je prosila, da naj bi šel.

Ko ga je pa hotela zopet izpustiti, tu jo on nij izpustil! tu jo je zopet on držal, ter jo s trdno drugo, zdravo roko k srcu prisilil. Ona mu je ovila glasno zaplakaje roki okolo vrata in položila mu glavo na prsi, ter se izjokala na njih, izjokala, da se je utrudila. In te solze so splahnile z njega zadnji sled britkosti, težave in žalosti.

občin, zarad uravnjanja gruntnega davka in nasvetuje, da se izroče deželni vlad s priporočilom, naj je ugodno reši.

Dr. Bleiweis nasvetuje, da se finančno ministerstvo naprosi, naj se za referente v zadevah uravnjanja gruntnega davka ne pošljajo tujci, ki jezik in deželo ne poznajo nego domači ljudje.

Dežman govorji strastno proti temu predlogu. On pravi, da je uže dr. Razlag povedal, da v Avstriji nij noben Avstrijec tujec. Sklicuje se na to, da so ravno tujci za našo deželo mnogo storili, kakor Haquet in dr. Skopoli. On torej misli, da si daje zbor le testimonium paupertatis če prihaja s tacimi prošnjami k finančnemu ministerstvu. Še le danes smo izvolili tri nove ude v deželno komisijo za uravnanje davkov, ti bodo gotovo imeli dosti poguma ustavljati se tudi tujim možem, ako bi hoteli kaj proti interesu dežele storiti,

Dr. Poklukar podpira nasvet Bleiweisov.

Dr. Zarnik pravi, da je uže zadnjič, ko je njegov somišlenik dr. Razlag reklo, da v Avstriji nij nobeden Avstrijec tujec, hotel on raztolmačiti, kako naj se to razume, da se ne bode napčno razlagalo. Res je, da tudi mi narodnjaki ne smatramo nobenega za tujca, ki pride v našo deželo, ne samo iz drugih avstr. dežel nego celo naj pride z Amerike ali iz Tumbuka, ako našo deželo ljubi, našega slovenskega naroda in njegovega jezika ne zaničuje, in naš narodni napredok ne zavira. Tako je francoska perijoda še vsemu narodu v prijaznem spominu in posebno urednik francoskega vladnega časnika v Ljubljani, ki se je bil z našim jezikom seznanil in mnogo lepega o našem narodu napisal je izgled tacih inostrancev, ki tudi nam niso tujci. Ali vse drugo je s tujci, ki pridejo v našo deželo in hočejo tu nas domačine komandirati, in delajo našemu narodu vse na kvar; take ljudi bodo imeli zmirom za tujce. Reči pa moram še to, da je mnogo tujcev ali Neslovencev mej našim narodom živečih, ki bolje in poštenejše za naš narod in našo deželo misijo, nego nekateri domači ljudje.

Dr. Bleiweis pravi, da je strast Dežmana uže čisto oslepila, zato se nij čuditi, da so vse njegove sodbe pomankljive. On ne misli v svojem nasvetu onih udov, ki jih pošilja deželni zbor v deželno komisijo,

„Ali bi se bila vendar črez mē usmilila, ko bi ne bila mislila, da imam smrt za petami?“ vprašal jo je blaženi Otik z nežnim očitanjem, ko je vendar pustil enkrat rano ogledati, ki nij bila niti globoka, niti nevarna.

„To bi bilo vsaj še precej časa trajalo“, obstala je ona s svojim starim preljubim posmehljajem; „to veš, da me ljudje niso zastonj krstili „kantorčico“!

Take svatbe, kakor jo je imela „kantorčica“ s tem pražkim doktorjem, še nij nikdo v hribih pomnil. Vse stare navade od prve do zadnje so se najskrbnejše ohranile. Sam dedček je bil za druga ter stopal na čelu svatovskega provoda s palico, ki je bila s samimi venci ovito. Družice so se morale takrat lepo obnašati, če niso hotele vedno plačati — dedček je to reč

nego uradnike, ki jih pošilja finančno ministerstvo. Haqueta poznam tudi jaz, ali on nij nikoli tako kakor Dežman našega jezika in našega kmetijstva zasmehoval.

Dežman pravi, da je bil slovenski narod tudi Haquetu malo hvaležen. Iz vseh prižnic se je proti njemu pridigovalo, naj rudečelasega moža spode. Ako bi danes prišel, morebiti bi se mu ne godilo bolje od strani „Slovenskega Naroda“. (Gosp. Karel Dežman nás imajo posebno v želodci, ker nam zaporedom kako zlobno v črevlje vtiča. Ur.)

Če jaz ognjen postanem kadar govorim (pravi Dežman dalje) zgodi se to zaradi tega, ker zagovarjam vse kar zagovarjam iz prepričanja (tudi kadar zasramujete svoj materni slovenski jezik in Slovane, katerim ste slavo peli ko ste bili uže vendar več kot polnoletni? Ur.) in to se ne da v dolgočasnem tonu. — Mislim tudi, da ministerstvo ako so mu domači ljudje na razpolaganje, bode gotovo domačih se poslužilo.

Vladni zastopnik Widmann pravi, da vlada ne pripozna, da bi bil deželni zbor kompetenten, govoriti o uradnikih, ki se nastavljajo pri deželni komisiji; to je izključljiva pravica krone. Vlada pa bode zmirom nastavljala domače ljudi, ako jih bode močne dobiti. — Še le pred nekaj dnevi se je en domačin imenoval.

Poročalec Murnik priporoča dr. Bleiweisov nasvet, kateri se kakor tudi predlog gospodarskega odseka sprejme.

Poslanec Dežman poroča o prošnjah, ki zadevajo cestne stvari in katere se izroče deželnemu odboru, da jih reši.

Deželni glavar vitez Kaltenegger končuje deželni zbor, pravi da sedaj so opravila deželnega zpora zvršena, samo da je obžalovati, da so se tako hitro vršiti morale. Nij manjkalo ne burnosti v debati niti protivja. Ali vsikdar se je podvrglo strankarstvo blagosti dežele, kadar je veljalo za njen korist delati. Potem našteva postave in predloge, ki jih je deželni zbor rešil in pravi nadalje: Tudi narodno vprašanje o jeziku je bilo mnogokrat na dnevnem redu. Upajmo, da se bode tudi v narodnem vprašanju našel srednji pot, ki bode vsa dotična vprašanja po praktičnih terjatvah rešil. — Dvornemu svetniku g. Widmannu se potem zahvaljuje za neumorno sodelovanje. „Ako ravno ste stoprav kratek čas v naši deželi vas vendar ne moremo

razumel. Nevesto so mu morali takoj dati, goljufati se jim nij dal in pri obedu je vse prekregal; druga za drugo so odtekle osramočene od mize in to nij májhena reč! Kajti naše hribovke imajo na vsako besedo takoj deset drugih pripravljenih, ta bolj vščipne in ugrizne od druge, ravno tako kakor, če se hren z poprom zmeša in z octem polije. Dedček je sipal svoje govorice ne le z enega rokava, nego iz obeh, druga od boljša druge. Ko so začeli muzikantje igrati, se ve da nij bil prvi z nevesto v krogu, morala je iti z ženinom, za kar se ravno nij jezila; zato je pa plesala Mrakotova s žlobodravim Jenikom, ki je bil za prvega mladeniča — ves v rudečo-belih trakovih in rožmarinovih „pušelcib“. Plesala je z njim, da ju od prahu niti viditi nij bilo. —

imenovati več tujca. Videli ste pri obravnanjih katera še nerešena vprašanja našo deželo teže, vem, da boste storili kar je v vašej moći za njih prospeh.“ Deželni glavar se končno zahvali za potrpljenje, ki so ga imeli poslanci z njim, in izreka upanje, da se v prihodnjej sesiji zopet vsi in srečni vidimo.

Vladni zastopnik Widmann se deželnemu zboru v imenu vlade zahvaljuje za sklenene šolske postave in priporoča šolstvo tudi zanaprej varstvu deželnega zobra. Meni, pravi, bode zmirom v dragem spominu ostalo, da sem imel priliko z mnogimi tako izvrstnimi možmi prijateljsko občevati.

Dežman se zahvaljuje deželnemu glavarju, ki nij le obravnav na obče zadovoljstvo vodil, nego setudi odborovih sej udeleževal in delo z svojim znanstvom pospeševal. Ako se je prej reklo, da je marsikatirikrat burnost prišla v naše obravnave, pojedemo vendar prijateljsko vsaksebi, in dokazimo to s tem, da izrečemo hvalo predsedniku. (To se zgodi.) Deželni glavar, se zahvaljuje za pripoznjanje zobra, in pravi, da v enem je harmonija med vsemi poslanci, v ljubezni do cesarja. Z Živio, Slava in Hochklici, na cesarja, deželni glavar potem deželni zbor vojvodine Kranjske, proglaši kot končan.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 22. oktobra.

Proračun za leto 1875 kakor ga je **finančni minister** državnemu zboru 20. t. m. predložil, kaže, da je 381 milijonov in 782.551 gld. potrebščine. Dohodkov pa bode po računu 369 milijonov in 429.694 gld. Torej bode zmanjkljaja 12 milijonov in 352.857 gld. Ta deficit se pa pokrije iz rentne reserve, ki ostaje na pomoček, s katerim se dohodi z razhodi v državnem gospodarstvu zravnajo je zvršenje davkovske reforme, katero naj zbornica hitro v posvet vzame.

Na Češkem so bile 20. okt. volitve v državnem zboru. Mladočehi so zmagali na dveh krajih, voljena sta dr. Trojan in dr. Sladkovski. V zadnjič je bil samo zadnji voljen. Po drugod so dobili lepe manjšine. Dr. Nitinger je samo za deset glasov padel. Torej ta stranka raste kljub vsem psovanjem staročehov, ki bi radi „mlade“ le uničili ne pa pogodili se z njimi.

Vnajme države.

Iz Črnogore prihaja novice, ki poroča, da je 19. t. m. bil ubit v Podgorici v semnji na turški meji nek Turčin. Turci so rekli, da ga je Črnogorec ubil, in skočili na vse Črnogorce kar jih bilo na semnji, ter jih ubili 17 več žensk in enega arhimandrita. Črnogoreci so bili brez orožja. V Črni gori je velika razdraženost.

Na Francoskem so bile v treh okrajih volitve. V dveh so sijajno zmagali republikanci, v enem pa je republikanec lepo manjšino dobil. Borba je bila zdaj uže le med bonapartovci in republikani; legitimisti in orleanci so uže vsa tla izgubili in vrlada jo ima kolikor se da s silo pridobiti kakor na pr. pri nas nemškutarji.

Italijanski minister Minghetti, kateri je bil leta 1848, ko je bil papež Pij tudi še bolj naroden in svobodomiseln, papežev minister, prejel je od francoskega škofa Dupanloupa pismo v obliki brošure, v kateri se rečeni škof za papeža poganja in Minghettiju nehvaležnost očita.

Iz Španije so sledče novice zaznamovati. Karlisti so več svojih oficirjev za-

rad upornosti ustrelili, kar ne kaže posebne slike moj temi bojovniki reakcije. — Iz Bayonne se pa poroča, da so republikanci dva angleška žurnalista, ki sta šla h Karlistom, ustrelili. To bo imelo slabe nasledke, če je res in ne karistična laž.

Najnovejše preiskovanje pri *Arnemu* je bilo brezvsečno. Vrnili so mu tistih 14 skrinj, v katerih so slutili pisma, ker niso nič našli. Preiskovalni sodec je potoval v Pariz, da poslaniške uradnike presluša. — Glede Arnimovega nemškega škandala nij posebnih novic. Arnim je tožbo vložil, zavoljo priznanja njegove lastninske pravice pisem, katere hočejo Bismarckovi od njega s silo imeti.

Dopisi.

Iz Novega mesta 19. okt. [Izv. dop.] Z veseljem smo tukajšnji Slovenci, posebno odrasla mladina brali, kako je g. dr. Zarnik interpeliral vlado zbog germanizacije naših šol, katero pak vlada tudi. Da se pa previdi, kdo ima prav, ali narodni poslanci slovenski ali vladni možje, stavimo vprašanje:

Zakaj smo dobili slovenski dijaki v Novomestu nekega Nemca Fischerja, kot voditelja tukajšnje gimnazije, prišlega iz daljnega Brodyja? Mar zato, ker je Slovenec in ume govoriti z našimi starši, ki nas k njemu v šolo pripeljejo? Gotovo ne. Da pa bode pod njegovo roko mila nam slovenščina rivana iz naših šolskih sob, to žalibote uže zdaj slutimo; kajti, kakor on intonira, tako se poje. Istinito je, da tudi zadnja leta slovenščina na naši gimnaziji nij imela jasnih dnij, a vendar se mora reči, da Zindler nij bil takoj velik nasprotnik naše materine devchine, kakor so se bali, ko je sem prišel. Takrat se je vsaj deloma podučevalo v slovenščini na nižji gimnaziji. A zdaj gre vse na nemško. Tiskala se je sicer pretečeno leto za šolo slovensko-latinska slovnica g. Ladislava Hrovata, a menda le zato, da jo beró ljubljanski in novomeški knjigotržci; žalostno, a ipak le res.

Proti osobi gosp. Fischerju splošno nemam dozdaj dosti izpregovoriti; da je učen mož ali nij, o tem nam dijakom nij soditi, da ima fiziko, katero predava v osmi šoli, precej v mezincu, to je tudi res; da pa dozdaj nij bilo še ene slovenske ali sploh slovenske besedice slišati iz njegovih ust, to je tudi res, kar velja ravno tako o njegovem novo imenovanem kvartetu.

Gospodu dr. Zarniku pak zakliče tukajšnja mladež zato, ker je dal vlasti s svojo interpelacijo na znanje kar vsak pošten Slovenec misli trikratni: Živio!

Tukajšnje višje gimnazije dijaki so odboru otvorenja vseučilišča v Zagrebu telegrafično čestitali in označili svoje jugoslovensko sočutje.

Iz Zagreba 21. okt. [Izv. dopis.] Z včerajšnjim koncertom, pri katerem je tudi ljubljanski „Sokol“ sodeloval, in s plesom na večer, končale so se slavnosti otvorenja našega vseučilišča. Uredbo in izvršitev poedinih toček slavnostnega programa rokovodil je poseben odbor pravnikov. Pri tolikih slavnostih je skoro neizogibljivo, da se sem ter tje kakšna pomota kakšna zmešnjava prijeti. In brez pomot in zmešnjav tudi pri nas nij bilo. Če se je morebiti kateremu slovenskemu gostov kaj primerilo, kar je nevoljo v njemu obudilo, če je bil iz nevednosti zapostavljen naj to samo brezglavnosti in breztaktnosti

slavnostnega odbora v greh piše, ki nazadnje uže sam nij vedel, kako delati. Sicer pa tudi odbor nij kriv, nego samo oni, ki so mladim neizkušenim ljudem rokovodenje tolike slavnosti v roke dali. Kritika je delovanje slavnostnega odbora uže dosta ostro obsodila.

Naše občinstvo obnašalo se je pa nasproti stranim gostom zlasti pa — kar tukaj še posebej naglasujem — nasproti Slovencem uljudno, srčno in gostoljubno. Starčevičevci so sicer tudi poskušali z otročjimi atentati slavnost motiti, pa njihovi poskusi so bili tako malenkostni, da jih večjidel gostov niti zapazil nij. — Sinoč je naše „Kolo“ pogostilo v kavarni tukajšnjega vrlega Slovencea Weissa strana pevska društva, ki so prišla s svojimi zastavami k slavnosti. Razen ljubljanskega „Sokola“ bili so navzoči Karlovška „Zora“, Križevski „Zvon“, Siseška „Danica“, in Petrinjski „Slavulj“. Na tem pevskem komersu je bilo vse „sans gêne“ ali kakor se reče „po domače“. Slovenci in Hrvati bratili so se kar križem mej soboj. Dr. Zarnik in vodja našega „Kola“ Šaj govorila sta navdušene govore. Denes v jutro zapustili so nas ljubljanski „Sokoli“. Včeraj so bili plakati na oglih nabiti, v katerih se Zagrebčani pozivajo, naj mnogobrojno spremljajo „naše mile goste ljubljanske Sokolovce“ na kolodvor. Zagrebčani temu pozivu niso oglušili, ter so res odhajajoče Sokolovce mnogobrojno na kolodvor spremili. Govor dr. Coste v sabornici v katerem je pod burnim več minut trajajočem odobravanjem in tleskanjem rekel, da so Slovenci in Hrvati eden ter isti narod, in pa „Sokol“ pribavila

sta slovenskemu narodu pri vseučiliščni slavnosti veliko simpatij v Zagrebu. Naši časopisi in privatni razgovori so polni hvale zá vse Slovence, kateri so k slavnosti prišli. Le še več takih slavnostij, pri katerih bo slovenska in hrvatska mladina v tako neposredni dotik prišla, kakor pri ravno minilih slavnostih, in izrek, da so Slovenci in Hrvati eden ter isti narod, utegne uže v enem zarodu resničen postati! Vreme je bilo za slavnosti najgodnejše, in javni red nij bil niti najmanje kalen.

Domače stvari.

(Na ljubljanski gimnaziji) kjer je bilo leta 1864 nič menj nego 738 učencev, jih je zdaj samo 403, torej pol menj kakor pred desetimi leti. Mnogo je temu kriva vedna germanizacija in vsled tega neveselje do nemških šol, mnogo pa tudi nova vojaška postava, ki marljivih učencev vojaščine ne oprošča kakor prej. Kam pridevo s tacimi razmerami!

(Slovenska Matica) je sledično adreso, kot pozdrav hrvatskemu vseučilišču o njegovem otvorenji poslala: „Nam Slovnom na jugu, ki hočemo po svoje vspeti do višje izobraženosti, boriti se je z mnogimi zaprekami, zlasti s takimi, ki jih stavijo drugi narodi, Slovanom neradi priznavajoči pravo, po svoje se razvijati. V tej borbi pa bi onemogli, ako si ne bi od časa do časa stopnjema kaj priborili, ako se jim ne bi tedaj pa tedaj katera izmej dolgo in živo gojenih nad izpolnila, ter okreplčala borilce za daljno borbo. — Vam bratje Hrvati, pa ne samo Vam, ampak vsem Jugoslovanom, tedaj tudi nam Slovencem, se je zdaj ena najlepših nad izpolnila: iz domačega vira Vam

bode za naprej mogoče z najvišo vednostjo pojiti vedoželjno mladino. Dovolite, da vam o tej priliki izrečemo, da se Vašega vseučilišča tako srčno veselimo, kakor se ga Vi veselite. — Neugodne okolščine so nekak zid postavile mej nami in Vami, tako da se ne moremo od Vas priborjene dobre še zdaj v tej meri poslužiti, kakor bi žeeli. Ali trdno upamo, da tekoči čas poravna vse zapreke, ki nam branijo do slovanskega vira višjih vednosti, saj nás srca in jezik vežejo z vezjo ki bode, upajmo, trdnejša od razdirajoče sovražne sile. Vseučilišče, sedaj od Vas odprt, hočemo smatrati kot zvezdo ki je tudi nam Slovencem vzšla na našem narodnem polju, kot porok srečnejše bodočnosti. V to ime se strinjajo naša srca z Vašimi v živi želji: „naj se dviga, naj se krepi naša alma mater na slovanskem jugu“.

(Organ vladne stranke) v Ljubljani „L. Tagbl.“ predstojnem v članku milo toži, da c.kr. policija resp. državno pravdništvo ne more slovenskim poslancem na pr. tako usta zamašiti, kakor nam novinjam, t. j. vsaj konfiscirati jih če ne zapreti. Ako nemškutarji zarad „razžaljenja“ Pirkerja in nemškatarskega učiteljstva po policiji kličejo v svojem liberalizmu, čudimo se, kako ne zahtevajo tudi za njihovega pristaša liberalnega fevdalca Apfaltnera odpravljenje parlamentarne straflosigkeit, ker je vendar rečeni gospod celemu deželnemu odboru očital da deželní denar zabija („verschwendert“) — a potem nij mogel svoje obdolžitve z ničem dokazati in ga celo Kaltenegger zavračati moral.

(Pritožba iz učiteljskih krogov.) Da se ne morejo učiteljska mesta popolniti, temu so dostakrat krivi tudi okrajni glavarji, ki pri razpisih večkrat samo po 14 dni (namesto 6 tednov, kakor veli postava) termina določe, in ki te razpise večkrat samo v nemški „Laibacherici“ objavijo, kateri list pa učiteljem, ki slovenske liste bero kaj malo v roke dohaja, ali pa jim je celo neznan.

(Praznih učiteljskih služeb) je zdaj na Kranjskem nad 40, dasi so baje vsi letos izšolani učiteljski kandidatje službe uže dobili.

(Nov učni pomoček) za slovenske šole so „pregibljive črke“, (80 na številu) od učitelja Miklošiča v Mariboru, ki se za prvi poduk v čitanji živo priporočuje vsem šolam. Dobivajo se z navodom ured pri g. pisatelju po 2 gld.

(Iz Svetinj v ljutomerskih goricah) se nam 20. okt. piše: Denes se je pri nas v vinogradih začela bratva; grozje je prav zrelo, tedaj bode tudi vino gotovo bolje nego lani, samo menj ga bo. Čul sem, da je neka gospa pri Jeruzalemu prodala mošt od kodi po 15 gld. vedro. V kratkem bolj na tanko.

(Kmetijska družba kranjska) je izdala sledče vabilo živinorejecem Kranjskim, naj pridejo kupit sufolških prešičev: „Kakor pretekla leta je tudi letos družba kmetijska iz državne podpore nakupila nekoliko merjaščkov in svinje Angleškega plemena, ki je znano pod imenom „Sufolško pleme“ in jih bode licitando prodajala prihodnjo soboto 24. dne t. m. od 10. do 12. ure dopoludne na pristavi g. odbornika Pet. Lasnika pod Rožnikom kakor druga leta. Prodajali se bodo paroma (mrjašček in sv-

njica) ali pa tudi vsak posebej. Na dražbo se postavi vsako živinče s polovico cene, po kateri ga je družba kupila; kdor več da, ga pa dobi; plačati pa se mora takoj. — Ker so Sufolkovci v naši deželi na prav dobrem glasu, zato vabimo naše gospodarje, ki jih še nemajo, naj sežejo po njih. — Glavni odbor družbe kmetijske v Ljubljani 15. okt. 1874 l.

Razne vesti.

* (Dolžina železniške črte mej Ljubljano i Trstom) znaša 19.06 milj; brzovlak vozi 3 ure 33 minut; hitreji je angleški; mej tem ko brzovlak mej Ljubljano i Trstom 1 miljo pota stori, preteče angleški 2.113 milj, 1.113 hitreje premiče nego oni mej Trstom i Ljubljano. Večji del ravne črte veliki poloprečniki na koje se pri načrtu i izdelavanju prog ozir jemlje, široke kolotečine kakor mehanizem pri mašinah (n. pr. visoke gonične kolese) upliva močno na to izredno urenost. Nij čuda, da so angleški karamboli huji nego naši.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezni, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslenih i otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živeih, dalje prsn., i na jetrah; žleze i naduh, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprejavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosičih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje, nego dojničino mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričevala zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneke, pra-

vega profesorja medicine na vsečilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih ngradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnu, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnicni in sušenji v grlu. (L. S.) R. u. d. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogih učenih družev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkrašnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavlja izrekam, gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic, jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vsečilišču v Mariboru (Nemčija), piše v Berliner Klinische Wochenschrift od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabinca“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno blijuvalo, kar vsa zdravila niso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shrušanji in hipocondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

St. 75.877. Flor. Küllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznačajni prsn. bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i t. d.

Revalescière je 4 krat tečneja, nego meso, ter se pri odraslenih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funton 10 gold., 12 funton 20 gold., 24 funton 36 gold. — Revalescière-Biscuiten v pušicah à 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaju, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradej bratje Oberanzmeyr, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Loméi Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštih nakaznicah ali povzetih.

Tujci.

21. oktobra:

Evropa: Leo iz Grada. — Ponceti iz Gorice.

Pri Slovu: Luzmar iz Nov. mesta. — Lintnar iz Tržiča. — Winkler iz Prage. — Lininger iz Maribora. — Miler iz Dunaja. — Žepič iz Zagreba. — Jakl iz Loke.

Pri Maliji: Baler, Karpeles, Sinovatko, Kaiser iz Dunaja.

Tržne cene

v Ljubljani 21. oktobra t. l.

Pšenica 5 gld. — kr.; — rež 3 gld. 60 kr.; — ječmen 3 gld. — kr.; — oves 2 gld. — kr.; — ajda 2 gld. 90 kr.; — prosò 3 gld. — kr.; — koruza — gld. — kr.; krompir 1 gld. 70 kr.; — fižol 5 gld. 80 kr.; masla funt — gld. 52 kr.; — mast — gld. 50 kr.; — špeh frišen — gld. 40 kr.; — špeh povojen — gl. 42 kr.; jajce po 2% kr.; — mleka bokal 10 kr.; govednine funt 29 kr.; — teletnine funt 32 kr.; svinsko meso, funt 29 kr. — sena cent 1 gld. 25 kr.; — slame cent — gld. 75 kr.; — drva trda 6 gld. 70 kr.; — mehka 4 gld. 80 kr.

Na enovzredni ljudski šoli v Jurkloštru (Gairach) pri Laškem trgu se

Dunajska borza 22. oktobra.	
(Izvirno telegrafreno poročilo.)	
Enotni dž. dolg v bankovcih	69 gld. 85 kr.
Enotni dž. dolg v srebru	74 " —
1860 drž. posojilo	108 " 25 "
Akcije narodne banke	978 " 50 "
Kreditne akcije	238 " 50 "
London	110 " 20 "
Napol.	8 " 88 "
C. k. cekinci	104 " —
Srebro	40 " —

Učiteljska služba.

razpisuje učiteljska služba z letno službino 600 gold. in prostim stanovanjem.

Prostitev, kateri morajo biti zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, imajo svoje dokumentirane pravne po poti predstavljene šolske gospodske krajne nemu šolskemu svetu Jurklošter (Post Tüfför) najdalje do 15. novembra t. l.

(298-2)

0krajni šolski svet Laški trg,
v Celji dne 16. okt. 1874.

Prvosednik: Haas, l. r.

Pri Dunajski razstavi l. 1873 2 medalji za napredok za 8 zvonov s skupno težo 300 centov, vlitih za votivno cerkev na Dunaji, razstavljenih.

Ces. kralj.

dvorna livarna za zvonove in metale Ignacija Hilcerja & sinov

v Dunajskem Novem mestu

(Ignaz Hilzer & Sohn in Wiener-Neustadt)
se priporoča za naročevanje

**zvonov vsake teže in vsakega glasa,
ter tudi za vsake izdelke iz vlitega metaла.**

Za prej odločeni glas ali čisto harmonični akord naročenega zvonova (več zvonov) se daje poročilo. Zvonovom se pridaja tudi vsa druga oprava, jarmi iz lesa ali železja po najboljši in najnovješi narejeni, tako da se veliki in težki zvonovi prav lehkog gonijo, ker teko po zobcih na novo iznajden način; tudi se lehko presučajo, kendar koli treba, brez posebne naprave, tako da zvonovi dalje trpe in mnogo lepsi pojo.

Tudi se zvonovi tako uredijo, da se pri zvonjenju vsi lepo vjemajo in kembli drug za drugem v lepem redu bijeo. Za tako uredenje je iznašla ta livarna novo sistemo, po kateri vsak novo opravljeni zvon, pa tudi vse zvonove v zvoniku en sam človek v kakih urah po zelo priprosti napravi brez vseh stroškov tako urediti more, da zvonovi enako, hitreje ali bolj počasi tekajo.

Naročila se izgotovljajo natanceno in po ceni. Zarad plače so ugodni pogoji. (287-3)

Kar ta livarna obstoji, 33 let, je vila 2930 večjih zvonov, ki so tehtali 12800 centov.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Kratek izpisek
iz
računskih okončkov in iz opravilskega poročila
za 1873. l. *)

I—II. oddelok. Zavarovanje istin (kapitalov) in dohodkov do neke dobe življenja in do po smrti.

Družabnikov je 16.121. — Zavarovanske vsote je 8,261.503 gld. — Reservnih in poroštvenih zalóg je 363.645 gld. 90 kr. — Reservne zalóge od dobičkov 148.509 gld. 6 kr. — Delfine mej družabnike iz 1869. leta je 48% od tistih premij, kar jih pripada 1874. letu. — Plačanih in še neplačanih povračil za kvare (škode) 1873. leta je 28.299 gld. 89 kr.

III. oddelok. Vzajemna podedovanjska društva.

Družabnikov je 17.162. — Podpisane istine 7,281.536 gld. 50 kr. — Imovine (reservne zalóge) z všetimi 4% obréstimi je 856.242 gld. 75 kr. — Reservne zalóge od dobičkov je 56.177 gld. 13 kr.

Upna (kreditna) društva.

1. Upno društvo. Posojila na založné (kavcije) državnim, občinskim in zasobnim uradnikom, kateri so pri „Slaviji“ konči (vsaj) s 1000 gld. istine zavarovani do po smrti.

Družabnikov je 191. — Upne vsote je 82.806 gld. — Reservne zaloge 1.275 gld. 65 kr. — Izgubljenih založnin (kavcij) je vzglašenih 656 gld.

2. Upno društvo. Posojila in zájmi družabnikom II. oddélka, kateri so pri „Slaviji“ konči s 500 gld. istine zavarovani do po smrti. — Družabnikov je 288. — Posojene vsote je 169.670 gld. Reservne zalóge 1.967 gld. 59 kr. — Igube nij nič, ker za nepovrnene letne zajme, katerih je 5.674 gld. 14 kr., oziroma 1.848 gld. 72 kr., zалézejo police o življenji, ki jim reservna zaloga moč hrani.

Kdo se v upna društva sprejme, razsojajo njih odbori in upravno svetoválstvo.

IV. oddelok. Zavarovanje za ogenj.

Políc je 84.516. — Zavarovane istine je 69,113.290 gld. — Premij za 1873. leto je 422.144 gld. 20 kr. — Reservne zalóge v gotovínskih premijah je 225.872 gld. 42 kr., v premijskih listih 630.417 gld. 79 kr. — Preizrádnih reservnih zalóg je 24.302 gld. 32 kr. — Plačanih in še neplačanih povračil za kvare (škode) s troški vred za 1873. leto je 253.540 gld. 81 kr.

Od kar je IV. oddelok ustanovljen (1870. leta do vštete 1873. leta), podelilo se je 50 občinam gasilno orodje, in to povsod četverokolésne gasilne brizgálnice po 500 gld. vrednosti.

Mlinarska družba v IV. oddélku. — Družabnikov je 1327. — Zavarovane istine 6,235.710 gld. — kr. — Premijske rezervne zalóge je 120.367 gld. 97 kr.

Požarne kvare se je od 1870. do 1873. leta izplačalo 91.293 gld. 57 kr.

IV. oddelok. Zavarovanje za točo.

Družabnikov je 1873. leta bilo 13.415. — Zavarovane istine 15,059.400 gld. — Premij 266.487 gld. 38 kr. — Reservne zalóge 25.136 gld. 59 kr. — Plačanih in še neplačanih povračil za kvare s troški vred za 1873. leto 201.792 gld. 31 kr.

V prvih 5 letih od svojega začetka je banka „Slavija“ povrnila 1,012.739 gld. 72 kr. kvare. — Reservnih in poroštvenih zalóg je 1,550.986 gld. 98 kr., a semkaj nijo vštete v požarnem oddélku z menicami zagotovljene premije, katerih je 630.417 gld. 79 kr. Kakor tu priloženi, drobno zdelani izkaz uči, bilo je konci lanskega leta 1,235.379 gld. 4 kr. bankine imovíne brez ónih 331.257 gld. 12 kr., za katere ima banka téžati družabnike in svoje razne postavljence — Do 25. junija 1874. leta je banka 46 posojeválnim blagajnicam v zajem dala 449.114 gld. 72 kr.

*) Kdor želi, ravnateljstvo mu obširno opravilsko poročila z natančnimi računskimi okončki pošlje zastojn in ob svojih troških.

Občni razvid računskih izpiskov o izgubi in dobiciku 1873. leta,

sestavljen po drobnoma zdebnih računskih izpiskih o izgubi in dobiciku posameznih oddelkov banke „Slavije“.

Terjati je

I., II., III. oddelek: Zavarovanje življenja. — IV. oddelek: zavarovanje za ogenj. — V. oddelek: zavarovanje za točo.)

V rokah je

	gld.	kr	gld.	kr
Prenesene zaloge in rezervne zaloge 1872. I:				
Premije I—II. oddelka, katerim se je odlog dal	19,428,94			
Reservna zalog za pozavarovalnih prenij II. oddelka	6,229,42			
" " " " " za povračila pozavarovanji od ne se poplačanih kvar (škod) IV. oddelka	242,684,11			
Reservna zalog za povračila pozavarovanji od ne se poplačanih kvar (škod) IV. oddelka	3,095—			
Terjatve iz III. oddelka	7,938,60		279,456,07	
Utičene premije in vložbe v I—III. oddelku				
Poroštvena zalog I—II. oddelka	57,424,62			
Reservna zalog I—II. oddelka	117,960,57			
Utičene postranske pristojbine v I—III. oddelku	9,578,54		184,963,55	
Ponavarovanje v II. oddelku	1,754,25			
IV. " " " " "	1,757,53			
V. " " " " "	470,53		3,982,31	
Za nazaj kupljene police "Slavije" v I—II. oddelku	6,967,83			
Kvare: povrnene v I—II. oddelku	220,171,26			
IV. " " " " "	222,771,63			
V. " " " " "	188,795,67			
Pozvedovalni troški in nagrade požar. straž. v IV. odd.	436,667,19			
Reservna zalog za ne povrnene kvare v II. odd.	2,000,00			
" " " " "	3,200,00			
" " " " "	24,021,40			
Upravni troški: letne plače, donosi k stanarinu uradnikom banke "Slavije", deležci od dohodkov, nagrade, insister, poštarine, popotni troški, lekarina, najemstva, nagrade zdravnikom, dohodkarina od banke in uradnikov, provizije nagrade preglednikom itd. v I—II. oddelku	28,190,27		484,605,24	
IV. " " " " "	19,747,78			
V. " " " " "	45,590,25			
Odprtiani so: ustavnovni in ustrojevalni troški, tiskovine, knjižnica, inventar, statistike, nahišne deske opravilnikom ter dvonne in nedosežne terjatve v I—II. oddelku	48,638,70		160,693,42	
Reserve in druge zaloge za 1874. I. in za dajje				
Premijska rezervna zalog I. oddelka	gld. 14,864,22			
IV. " " " " "	22,710,51			
V. " " " " "	4,904,90			
Preizredna rezerv. zalog II. oddelka	gld. 305,353,14			
IV. " " " " "	74,044,90			
V. " " " " "	4,905,65			
Poroštvena zalog I—II oddelka	gld. 43,428,54			
IV. " " " " "	101,661,06			
V. " " " " "	2,052,750,32			
Pozavarovnijske premije, katerim se je odlog dal v II. oddelku	75,302,71			
Reservna zaklica za upravne troške III. oddelka	1,226,84			
Donos k penzijskej zalogi za 1873. leto: v I—II. oddelku	20,000—			
IV. " " " " "	12,208,41			
V. " " " " "	803,18			
Dobitek od 1873. leta v I—II oddelku	1,347,20			
IV. " " " " "	207,82			
V. " " " " "	2,358,20			
Dobitek od 1873. leta v I—II oddelku	15,609,37			
IV. " " " " "	1,679,04			
V. " " " " "	29,496,82		2,234,486,63	
	3,735,434,27			

To se je primerjalo računskim izpisom o izgubi in dobiciku posameznih oddelkov, ter našlo, da se z njimi strinja.

M. Pokorný,
preglednik.

Fr. Čtibor,
preglednik.

J. Otto,
preglednik.

Ant. Mlcoch,
pri knjigovod.

**Občna bilancaja 31. decembra 1873. leta,
sestavljena po posameznih bilancijah vseh oddelkov banke „Slavije“.**

Terjati je

V rokah je									
	gld.	kr	gld.	kr	Ustanovna zaloge v I–III. oddelku povrnena. Terjatev: pri pozavarovalnicah I–II. oddelka v raznih rokah IV. oddelka	gld.	kr	gld.	kr
Borštvo ustanovnikov IV. oddelka	3,420	—	22,834	26	"	5,400	—	24,600	—
V.	19,414	26	"	"	je je še ostalo	30,000	—		
" " osrednje blagajnice banke „Slavije“ v I–III. odd. gl. 67,902;88	IV. odd.	7,611;86	V.	"	gl. 849;73				
" " načrti: pri obrtnej banki za Česko in Moravsko	"	317;06	75,831	80	gl. 55,558;31				
" " v Pragi za I–III oddelek	V.	"	"	"	" 12,037;82				
" " pri české židovské banki v Pragi za I–III odd. gl. 6,776;93	IV.	"	17,031	—	gl. 5,154;65				
" " pri české židovské banki v Pragi za I–III odd. gl. 12,900;74	V.	"	226;78		" 24,720;81				
" " posojevalnih blagajnic na Češkem in Moravskem za I–III. oddelek	IV.	"	19,697	46	" 802;05				
" " V.	"	"	29;79		30,677	51	99,123	37	
" " razni vrednostni papirji na kurs po ^{31/12} 1873, I–III. odd. gl. 231,610;24	V.	"	231,114	57			1,112	13	
Vrednostni papirji, posojja in zajmi:	V.	"	346,674	83			412	77	
" " Moravskem za I–III. oddelek	V.	"	249,386	65			196,274	31	
" " V.	"	4,262;52	111,127	78					
Eskomptovane menice III. oddelka	V.	"	15,000	—					
Posojilo na nepremijene zastave III. oddelka	V.	"	51,203	86					
" " vrednostne papirje III. oddelka	V.	"	71,647	6					
" " 1. upnemu drustvu III. oddelka	V.	"	152,269	20					
" " 2. na police I–III. oddelka	V.	"	3,269	28					
" " na police I–III. oddelka	V.	"	6117	75					
Založnina za najemščino glavnega reprez. v Brnu v I–III. oddelku	V.	"	234,790	38					
Nepremična vlaž. št. 978–II. plačila do ^{31/12} 1873, I–III oddelka	V.	"	10,464	70					
Inventar: pisarnica, oprava, tiskovine, knjižnica, nahišne doske operativnikom, katasterske mape in statistična priprava I–III oddelka	V.	"	12,908	58					
V.	"	2,121	58						
Ustanovni in ustrojevalni razložki ter pribavne provizije I–III odd.	V.	"	358	34					
Neplačanih terjatev je:	V.	"	90,018	76					
pri glavnih reprezentacijah I–III. oddelka	V.	"	135,200	83					
Res. podružnih reprez. ravnateljsvra I–III. oddelek gl. 51,117;10	V.	"	31,681;59		Reservna zaloge (občn. I–V. oddelka) v I–III. odd. za 1869–73. l. gl. 148,509;06				
pri pozavarovalnicah I–III. oddelku	V.	"	221,380	36	" domosi za 1874 L) v I–III. odd.				
pri raznih v I–III. oddelku	V.	"	51,153	63	" 803;18				
na menice	V.	"	50,988;88		" 3,382;81				
oddelku	V.	"	4,330;28		" 24,021;40				
je za upravne pristojbine na dolgu	V.	"	1,599;03		" 1,347;20				
pri družabnikih III. odd. je za upravne pristojbine na dolgu	V.	"	67,266	18	" 31,573	8			
" " 1. upn. društva je letnih zajmov	V.	"	2,747	—					
" " 2. " oddelku v 4. razredu a)	V.	"	2,752	92					
" " 3. " oddelku v 4. razredu a)	V.	"	5,674	14					
Premijke menice IV. oddelka	V.	"	3,371	54					
premijke, katerim se je odločil da, v I–II. oddelku	V.	"	433,752	3					
Reservna zaloge povrtnih kvare od pozavarovateljev ne se poplačane kvare v IV. oddelku	V.	"	630,417;79						
Reservna zaloge pozavarovanskih premij v II. oddelku	V.	"	25,621	28					
" " 9,105	V.	"	3,971	75					
" " 274,910	V.	"	284,015	44					
					2,750,152	96			

To se je primerjalo posameznim bilancijam ter našlo, da se z njimi strinja.

M. Pokorný,
preglednik.

Fr. Otipor,
preglednik.

Ant. Mezoch,
pri kajigovod.

Izkaz o imovíni vzajémne zavaroválne banke „SLAVIJE“ v Pragi
31. decembra 1873.

Koliko stvarij je	Kako se stvari imenujejo	Oddelek	Kurs	Vrednost	
			31. decembra 1873.		
	A. Vrednostni papirji.				
32	Zastavna pisma hipotečne banke za češko kraljevno	I—III.	86	167.786	—
50	Dělnic češko-moravské obrtné banke	"	79	2.528	—
30	" poljedelske upne banke	"	131 $\frac{1}{2}$	6.575	—
1000	" I. češko-moravské strojné továrnice	"	75	2.250	—
	" I. češke oběne pozavarovánské banke	"	40	35.294	12
				4.705	88
39	Bankovcev državnega dolga 1860. l. po 500 gold.	I—III.	10.954	15	
	" " " " "	IV.	103 $\frac{3}{4}$	5.014	58
30	Dělnic od 6 češko-moravských sládkornic	V.		4.262	52
	Nakupovanje pése	I—III.		6.500	—
		"		3.496	40
					249.366
					65
	B. Gotovina.				
	V posojeválnej blagajnici v Beneševu	I—III.		10.000	—
	" " " " Karlínu	"		7.379	55
	" " " " "	IV.		144	93
	" " " " Klatovih	V.		190	58
	" " " " Libníj	I—III.		6.000	—
	" " " " Lišnji	"		5.000	—
	" " " " Olomóeči	"		1.500	—
	" poljedelskej osrednej posojilnej blagajnici v Olomóeči	"		6.864	32
	" hranilnici v Vělíkej Meříči (Meziříčí)	"		5.000	—
	" posojilnej blagajnici v Plani	"		2.000	—
	" " " " Polznej	"		8.000	—
	" češko-moravské obrtné banki v Pragi	"		51.655	15
	" českéj Židiskej banki v Pragi	V.		16.804	22
	" " " " "	I—III.		226	78
	" " " " "	"		6.766	93
	" " " " "	IV.		12.900	74
	" " " " "	V.		29	79
	" oběnej posojilnej blagajnici v Pragi	I—III.		14.904	96
	" posojilnej blagajnici sv. Večešlava v Pragi	"		6.253	74
	" prvej mešanskéj posojilnej blagajnici v Pragi	"		8.229	40
	" Malostranskéj	"		20.105	31
	" posojilnej blagajnici v Presticah	"		10.000	—
	" " " " Prikazi	"		15.000	—
	" " " " Prostejevu	"		6.137	82
	" " " " Sméhovu	"		34.579	99
	" " " " "	IV.		1.019	50
	" " " " "	V.		1.149	32
	" obrtnem društvu	I—III.		3.000	—
	" posojilnej blagajnici v Smeřicích	"		10.000	—
					270.843
					03*)
	C. Razna imovina.				
	Posojila na vrednostne papirje	I—III.		51.203	86
	Terjatve na zastave ležecéga blaga	"		15.000	—
	Eskompti menje sposobnih za banko	"		111.127	78
	Posojila na police banke „Slavije“	"		3.299	28
	" 1. upnemu društvi	"		71.647	06
	" 2. "	"		152.269	20
	Nepremična vlast N. C. 978—I. Plačilo na vzemje do 31. decembra 1873.	"		234.790	38
					639.337
					56
	V blagajnici je bilo 31. decembra 1873	I—III.		67.902	88
		IV.		7.611	86
		V.		317	06
					75.831
					80
	Vsega vkupej			1,235.379	04

^{*)} 25. junija 1874. leta je bilo 46 posojilnim blagajnicam v zajem dano 449.114 gld. 72 kr.

M. Pokorný,
pregledník.

Fr. Ctibor,
preglednik.

J. Otto,
preglednik.

Ant. Mlczoch,
prvi knjigovod.

Upravno svetovalstvo:

Ivan grof Harach, prvosednik.

Karel Židlický, prvostníkov namestník.

A. Čerych, A. Cifka, JUDr. Ivan Jeřabek, profesor F. W. Jeřabek, K. P. Kheil ml., Em. Kittl,
JUDr. Jozef Milde, Teodor Mourek, Večeslav Nekvasil, Rudolf Novak.

Ravnateljstvo:

JUDr. Jožef Milde.

JUDr. Ivan Jeřabek,
Franjo Novák, glavni tajnik.

K. P. Kheil ml.